

lem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) maa undskyldte mig, men jeg maa atter gentage: Det ordentlige Tyende, som kan antages at ville tjene sin Tid ud, vil altid faa Forskud. Naar Talen er om et godt og paalideligt Tyende, vil Husbonden altid stille sig liberalt overfor endog rigelige Forskud. Det er kun overfor upaalideligt Tyende, som har vist Tendens til at ville forlade Pladsen i Utide, at han kan nægte Anmodninger om store Forskud paa Løn. Altsaa, det gode og paalidelige Tyende vil altid faa de rimelige Forskud, det forlanger, og deri, at der hos Husbonden henstaar en betydelig Del af Lønnen, vil der — det kan ikke nytte at nægte det — ligge for Tyendet en større Opfordring til Sparsommelighed, end hvis Lønnen udbetales klatvis hver Maaned. Jeg føler mig sikker paa, at det vil være i Tyendets egen velforstaede Interesse, at Bestemmelsen om disse smaa Udbetalinger ophæves. Jeg føler mig ligeledes overbevist om, at den største Del af Tyendet vil foretrække fremfor disse maanedlige Udbetalinger to større Udbetalinger aarlig. Det er mig derfor kært, at jeg har kunnet være med til sammen med et stort Mindretal i Udvalget at stille Ændringsforslag om, at Tyende ved Tjeneste paa et halvt Aar eller længere Tid kan kræve den fortjente Løn udbetalt ved Udgangen af hvert Halvaar, og at Tyendet ved Tjeneste paa kortere Tid kun skal kunne kræve den udbetalt ved Udløbet af Tjenestetiden — selvfølgelig under Forudsætning af, at intet andet forud er aftalt.

Ligeledes er det mig en Tilfredsstillelse, at jeg ikke har staaet ene i den Opfattelse, jeg gjorde gældende i Fjor, at de 3 Søgndage, som Tyendet har Krav paa som Fridage, hvis det er fæstet paa et halvt Aar, ikke behøver at være sammenhængende, og at et Tyende, som er fæstet paa et helt Aar eller har tjent i et saadant Tidsrum, ikke skal kunne forlange mere end 6 Søgndage som Fritid i Tjenestetidens Løb. Disse sammenhængende Fridage, disse Feriedage kan se tiltalende ud paa Papiret, men jeg tror, at i Praksis vil Ordningen være uheldig og det ikke mindst for Tyendet selv. Der staar i § 27, at det vil blive Husbonden, som kommer til at fastsætte Tiden for Ferien, dersom anden Bestemmelse ikke er truffet i Tyendekontrakten, hvilket dog meget sjældent vil blive Tilfældet. Som Regel vil Husbonden altsaa fastsætte Tiden for Ferien i den Tid af Aaret, hvor der er mindst travlt paa Landet, altsaa om Vin-

teren, og om Vinteren vil Tyendet da i alt Fald ikke kunne foretage de oplivende Cykelture til Sønderjylland, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) i Fjor saa varmt anbefalede. For Resten vil Tyendet neppe foretage disse lange Udflugter i nævneværdig Grad, selv om Ferien bliver fastsat til om Sommeren. Og tror man virkelig ikke, at de fleste Tjenestefolk fremfor disse halvaarlige eller helaarlige Ferier vil foretrække at kunne faa fri en eller anden Dag, naar der er Marked eller Dyrskue i Købstaden eller anden Forlystelse, som de ønsker at være med til? Nu ved jeg meget godt, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds ikke estimerer de Fornøjelser, der bydes paa vore Markeder og Dyrskuer. Det ærede Medlem fra Aarhus kan have Ret i, at den Fornøjelse kan ofte være tarvelig nok, men der er ogsaa andre Underholdninger, hvis Værdi det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds ikke vil underkende. Naar f. Eks. det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds kommer til en By og holder en af sine berømte Seancer, vil sikkert mange Tjenestefolk, der bor milevidt borte fra Købstaden, ønske at faa en hel Dag eller en halv Dag fri for at faa Lejlighed til at se og høre den fremragende Folketaler og det interessante Fænomen, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds er. Jeg maa derfor paa det bestemteste anbefale ærede Medlemmer at stemme mod Ændringsforslagene Nr. 34 og 35.

Blandt de Ændringsforslag, som jeg har været med til at stille, skal jeg nævne Ændringsforslag Nr. 8, der bestemmer, at hvis et ugift Tyende bliver frugtsommeligt og godtgør, at hun skal indgaa Ægteskab inden Udløbet af Tjenestetiden, skal hun være berettiget til at opsigse Tjenesteforholdet med 15 Dages Varsel, til den 1ste i den følgende Maaned. Jeg tror ikke, at nogen human Husbond vil nægte et frugtsommeligt Tyende, der godtgør, at hun skal giftes, at forlade sin Plads, men da jo ikke alle Husbonder uden Undtagelse er humane, finder jeg det naturligt, at denne Bestemmelse optages i Loven. Ligeledes finder jeg det rimeligt, at det fastsættes, at Tyendet, hvis der af Husbonden er blevet paalagt det Natarbejde, skal have Hvile den følgende Dag i en tilsvarende Tid, og at det Beløb, som en Husbond skal være pligtig til at holde Tyendets Ejendele ildebrandsforsikret for, skal forhøjes fra 200 Kr. til 300 Kr. Jeg finder det endvidere naturligt, at den